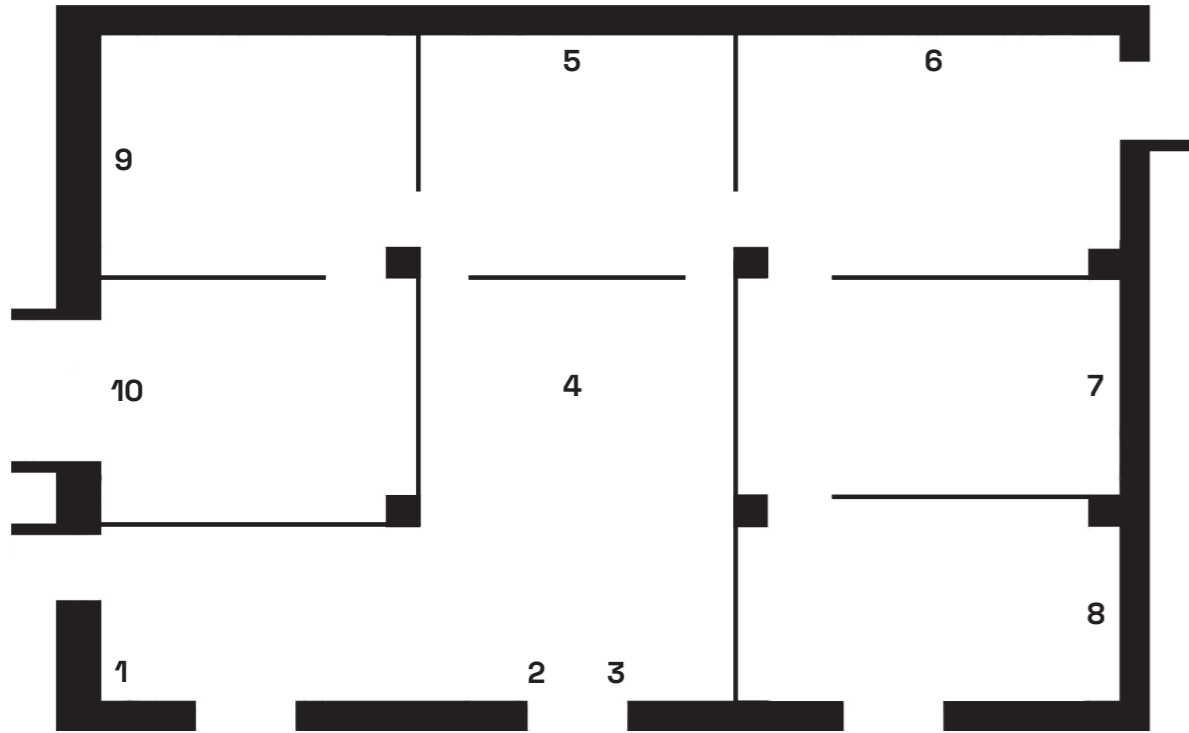

Kaszás Tamás

Szívvel és értelemmel / With heart and mind

2021/09/04 – 10/10 | Megnyitó / Opening: 2021/09/03 (PÉN/FRI) 19:00

1. Vad peremvidék / Wild Peripherals, 2016.

szítanyomat szűrkelemezen / screen print on cardboard, 50x70 cm

2. Mi vagyunk az őseik / We are their ancestors, 2016. (Részlet / detail)

videó / video, 01'21"

Operatőr, vágó / camera, editing: Horváth Balázs
Szereplők / cast: Kaszás Tamás, Lucie von Eugen

3. Propa Dharma, 2016.

digitális animáció / digital animation, 05'39"

Animáció / animation: Kristóf Krisztián

4. Propa Dharma, 2016-2021.

objekt / object

5. Lángban álló rengeteg / Woods Standing in Flames, 2021.

akril vászonra nyomtatott giclée nyomaton, fa, zsineg, műanyag

/ acrylic on giclée printed canvas, wood, twine, plastic, 120 x 169 cm

6. A permafroszt meghódítása / Conquer of the Permafrost, 2017.

akril, tus, vászon, animált világítás / acrylic, ink, canvas, animated light, 120x200 cm

Gerő László gyűjteménye / László Gerő Collection

7. Művelt táj / Threatened Landscape, 2021.

akril rétegelt lemezen / acrylic on plywood, 108x193 cm

8. Elárasztott táj / Flooded Landscape, 2020-2021.

akril, vászon / acrylic on canvas, 122x178 cm

9. Fagyott táj egy mesterséges intelligencia elméjéből / Frozen Landscape from the mind of an AI, 2021.

akril OSB lapon / acrylic on OSB, 108x192cm

10. Vad peremvidék / Wild Peripherals, 2021.

akril rétegelt lemezen / acrylic on plywood, 100x150 cm

1 – 10. Szívvel és értelemmel / With Heart and Mind, 2021.

hangjáték / audio play

szöveg / text: Kaszás Tamás, Kardos-Nagy Annamária

hangok / voices: Erlich Gábor, Kiss-Végh Emőke, Ördög Tamás, Stork Natasa, Váradai Gergely

zene / music: Farkas Csaba

hangmérnök / sound technician: Nagy-Berzsenyi Bence

hang vágó / sound editor: Kristóf Krisztián

Kaszás Tamás önálló kiállítása egy olyan teret hoz létre, melyben a különböző fiktív narratívák nyugtalanítóan reális elemekkel keverednek, és melyben egy jövőbeli pillanattól egy olyan világra tekinthetünk vissza, ami akkor már nem létezik. A felejtés inverze ez; emlékezés a jövőből a gazdasági/politikai/technológiai/ökológiai összeomlás előzményeire és következményeire. Ugyanakkor valamiféle nihilista agitáció is egyben, ami a kinyilatkoztatás és az aktív cselekvés ellen foglal állást, és ami nem akarja megváltoztatni sem a jövő történéseit, sem a múlt emlékeit.

A *sci-fi agitprop*nak nevezett munkamódszeréhez kapcsolódva Kaszás az antropológus kívülálló pozíciójából vizsgálja az összeomlás utáni társadalom fiktív tárgyi és képi emlékeit. A kiállítótér közepén egy bizonytalan funkciójú megégett tárgy maradványa és az ahhoz kapcsolódó videó, valamint rekonstrukciós animáció látható. A tárgy formai előképe Gusztáv Klucisz lett avantgárd művész 1922-es, meg nem valósult terve egy agitációs állványhoz. Kaszás *Propa Dharma* című műve egy olyan propagandaeszköz, melyen reklám- vagy agitációs szövegek helyett egy csendes, poétikus szövegmontázs olvasható, melynek nem a meggyőzés vagy egy követendő helyes irány kijelölése a célja, hanem az időn és a megértésen túli rétegek létjogosultságát veti fel. A szöveg elsősorban az indiai filozófus és spirituális tanító Dzsiddu Krishnamurti írásából indul ki. A Teozófiai Társulat vezetői által Krisztus reinkarnációjának tartott Krishnamurti, miután visszautasította ezt a szerepet és feloszlatta a számára alapított rendet, spirituális tanítóként tevékenykedett; elutasította, hogy követői legyenek, és egy olyan radikális társadalmi változást hirdetett, ami bármiféle politikai, vallási vagy egyéb külső vezető nélkül zajlik, és az egyénekből végbemenő változásokból indul ki.

A kerék mellett továbbhaladva kisebb, sötét terek nyílnak egymás után, melyekben a művész legújabb festményei láthatóak, valamint az azokhoz kapcsolódó hangjáték hallható. Paul Auster *Holdpalota* című regényének egyes részeinek átirataiból kiindul és egyéb forrásokat és szócikkeket is felhasználó hangjáték tovább erősíti azt, a kiállítás egészét behálózó fikciót, ami vegyíti a különböző idősíkokat, és ami egy másfajta befogadás irányába mutat. Az egyes képek előtt ülve mintha más kiállítás látogatók beszélgetéseit

Tamás Kaszás's solo exhibition creates a space in which different fictional narratives are interwoven with disturbingly realistic elements, and in which we can look back from a future moment on a world that no longer exists at that time. This is the inverse of oblivion; a retrospective recollection of the antecedents and consequences of the economic / political / technological / ecological collapse from the future. At the same time, it is also a kind of nihilistic agitation that opposes revelation and active action, and that does not want to alter neither the occurrences of the future, nor the memories of the past.

Associated with his working method called *sci-fi agitprop*, Kaszás examines the fictitious material and pictorial memories of a post-collapse society embodying the role of the anthropologist, granting him an outsider position. In the middle of the exhibition space stands the remains of a burnt object with an uncertain function complemented by a video piece as well as a reconstruction animation. The antecedent of the object is a plan for an agitation stand by the Latvian avantgarde artist Gustav Klutskis from 1922. Kaszás's piece entitled *Propa Dharma* is a propaganda tool that features a quiet, poetic montage of texts instead of advertising- or agitational messages, the aim of which is not to persuade or to set a right direction to follow, but to divert our attention to the *raison d'être* of layers beyond time and understanding. The text is based primarily on the writings of the Indian philosopher and spiritual teacher Jiddu Krishnamurti. Krishnamurti, considered by the leaders of the Theosophical Society to be the reincarnation of Christ, after rejecting this role and dissolving the order established for him, he became a spiritual teacher; he refused to have followers, and he proclaimed a movement of radical social change that would take place without any political, religious, or other external leaders, and would develop from the revolution taking place in the psyche of the individuals.

Passing by the wheel, smaller, dark spaces open up one after the other, in which the artist's latest paintings can be seen and an audioplay can be heard. Taking the transcripts of parts of Paul Auster's novel *Moon Palace* as a starting point and also using other sources and articles, the audioplay further reinforces the fictional narrative that serves as the framework of the exhibition, blending

hallgathatnánk ki, akik egy akkora már letűnt világot próbálnak meg értelmezni néhány festmény alapján, amiken az összeomlás ökológiai és társadalmi előjelei és következményei láthatóak.

Ezek a különböző értelmezések, a képek installációjának módja, azok hangsúlyos, néhol animált megvilágítása, vagy a hangjátékban többször hallható instrukciók — melyek egyetlen festmény több mint egy órán át tartó, fókuszált megfigyelésére és az ezt körülvevő valóság kiszűrésére szólítanak fel — egyszerre irányítják és szabadítják fel a néző figyelmét. Ezáltal adnak teret azoknak az egyéni megközelítéseknek, melyek a kizárólagos igazságok, részproblémákra adott megoldások, vagy felülről propagált válaszok követése helyett, egy másfajta megfigyelés és egy komplexebb észlelés felé fordulnak.

different time planes and pointing to a different manner of perception. Sitting in front of each painting, it is as if we were eavesdropping on the conversations of other visitors, who are trying to interpret a withered world represented by a few paintings depicting the ecological and social prognostications and the consequences of a collapse.

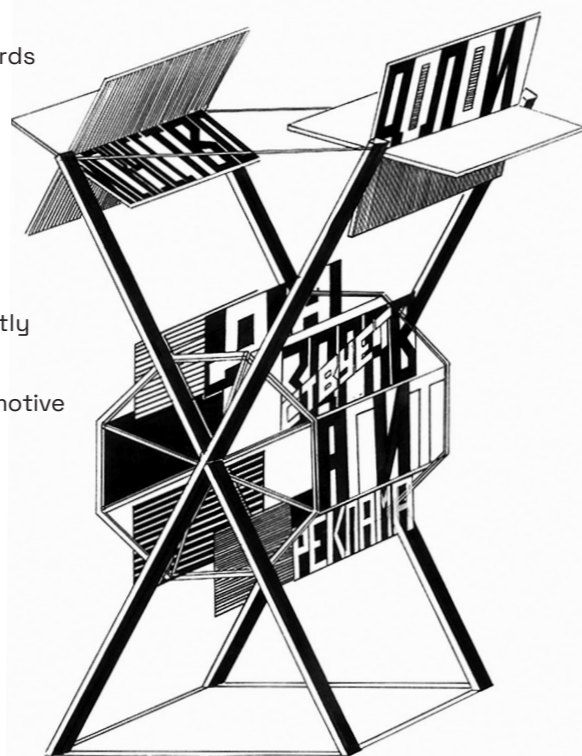
These different interpretations, the way the images are installed, their significant (sometimes animated) illuminations or the recurring instructions in the audioplay — that are calling for the focused observation of a single painting for more than an hour by shutting out the surrounding reality — are simultaneously directing and liberating the viewers' attention. In doing so, they provide space for individual approaches that rather than following exclusive truths, solutions to sub-problems, or answers propagated from above, they turn towards a different kind of observation and a more complex perception.

**amit nem lehet szavakba önteni / which cannot be put into words
ismeretektől mentes / free from the known
ami nem lefordítható / which is not translatable
az nem felismerhető / that is not recognized**

**a csendességnek az állapotában / that state of stillness
ami az időn túl van / which is beyond time
túl a tapasztaláson / beyond experience
túl a megismerésen / beyond knowing**

**azonnal lefektetni az alapokat / laying the foundation instantly
egy ismeretlen mozdulat / a movement of the unknown
természetesen hozni / bringing about naturally
egy alkotást, aminek nincs motívuma / a creation which has no motive
nem a festő alkotását / not the creation of the painter
sem a költő alkotását / not the creation of the poet
az az alkotás élet és halál / that creation is love and death
amelyik nem kifejezhető / which has no expression**

**azonnal / immediately
minden erőlködés nélkül / without any effort
nem a haszonért / not for something to gain
sem a teljesítményért / nor something to achieve
nem a megtapasztalásért / nor something to experience
nem kutakodva / not seeking
minden mozdulat nélkül / without any movement
teljesen elcsendesült / completely still**

Gusztáv Klucisz: Agitációs állványterv, 1922 / Gustav Klucisz: Design for an agitational stand, 1922

Kaszás Tamás (1976, Dunaújváros) Szigetmonostoron él és dolgozik. 2003-ban diplomázott a Magyar Képzőművészeti Egyetem Intermédia szakán. Művészetének középpontjában ökológiai, gazdasági és társadalmi kérdések állnak. Megközelítésében az autonóm egyén és a közösség viszonya, az együttműködés alapú megoldások, a tapasztalati és elméleti tudás újraszervezése, a marginális nézőpontok, a fenntarthatóság szempontjai dominálnak. Alkotásai, installációi egy, a globális világrenddel és az elnyomás minden fajtájával összetűzésbe kerülő alternatív társadalmi modell lenyomataiként is értelmezhetők.

Műveit egyéni kiállításokon mutatta be az amszterdami De Appel és a Netwerk Aalst intézményekben (2018); a budapesti Kisteremben (2017, 2014); a lisszaboni Calouste Gulbenkian Múzeumban (2017), a lódzi Múzeum Sztukiban (2016); a bécsi Krinzinger Galerieben (2014) és az esseni Museum Folkwangban (2007). Csoportos tárlatokon szerepelt többek között a berlini Hamburger Bahnhofban; a 19. Sydney Biennálén; a 12. Isztambuli Biennálén; a grazi Künstlerhaus – Halle für Kunst und Medienben; az oldenburgi Edith-Ruß-Haus für Medienkunstban; a bécsi Frei-raum Q2-ben; a genti SMAK-ban és a budapesti Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeumban.

A Trafó Galériában a *Mint a madár, a Minden nap lefekvés előtt tizenhat órát gondolkodom, a Travelling without moving* című kiállításokon állított ki. Két legfontosabb, kifejezetten festészeti témájú csoportos kiállítása szintén a Trafó Galériában valósult meg; 2002-ben a *Tömerdek* és 2007-ben a *Kedves festő fessél nekem... szívvel és értelemmel*, mely utóbbira a mostani kiállítás címe is utal.

Tamás Kaszás (1976, Dunaújváros) lives and works in Szigetmonostor. He graduated at the Intermedia department of the Hungarian Academy of Fine Arts in 2003. His artistic practice is centred on ecological, economic and social issues. His approach is characterized by the relationship between the autonomous individual and the community, collaborative approaches and solutions, the reorganization of experiential and theoretical knowledges, marginal perspectives and aspects of sustainability. His works and installations can be interpreted as imprints of an alternative social model, that are confronted with the global world order and all kinds of oppression.

He had solo exhibitions at De Appel, Amsterdam and Netwerk Aalst in 2018; Kisterem Gallery, Budapest (2014, 2017), Calouste Gulbenkian Museum, Lisbon (2017), Museum Sztuki Łódź (2016); Krinzinger Galerie, Vienna (2014), Museum Folkwang, Essen (2007). His artworks were exhibited in group exhibitions in such institutions like Hamburger Bahnhof – Museum für Gegenwart, Berlin; the 19th Biennale of Sydney; the 12th Istanbul Biennial; Künstlerhaus – Halle für Kunst und Medien, Graz; Edith-Ruß-Haus für Medienkunst, Oldenburg; Frei-raum Q21, Vienna; SMAK, Ghent; Ludwig Museum – Museum of Contemporary Arts, Budapest.

At Trafó Gallery he participated at the exhibitions *Like a Bird; I think sixteen hours a day before going to bed; Travelling without Moving*. His two most significant group exhibitions especially dedicated to the genre of painting were also presented at Trafó Gallery; *Tömerdek* in 2002 and *Dear painter! Paint for me, with heart and mind* in 2007, which the title of the current exhibition also refers to.